

66.**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 18. února 1921,**

kterým se vyhláší zánik závazku k válečným úkonům a činí přechodná opatření.

Na základě § 2 zákona ze dne 26. prosince 1912, č. 236 ř. z., § 2 uherského zákonného článku LXVIII z roku 1912 a zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Závazek k válečným úkonům podle zákona ze dne 26. prosince 1912, č. 236 ř. z., a pokud se týče Slovenska a Podkarpatské Rusi podle uherského zákonného článku LXVIII z roku 1912 s výjimkami dále uvedenými končí dnem 28. února 1921.

Tímto dnem pozbývá platnosti císařské nařízení ze dne 18. ledna 1916, č. 18 ř. z., a uherský zákonný článek VI. z roku 1916.

§ 2.

Opatření, která byla již na podkladě §§ 19, 20 a 21 zákonů o válečných úkonech učiněna a nebyla do doby vyhlášení tohoto nařízení odvolána, zůstávají na přechodnou dobu až do svého odvolání v platnosti. Vojenská správa jest však povinna tato opatření odvolati nejpozději do 28. února 1923. V době platnosti těchto opatření jest vojenská správa oprávněna zakročiti o vyvlastnění dotčených nemovitostí podle §§ 19 a 20 zákonů o válečných úkonech; neučiní-li tak, jest povinna jakmile učiněné opatření odvolá, nemovitost vrátiti.

§ 3.

Právní poměry vznikající z opatření uvedených v § 2 posuzují se i nadále podle ustanovení zákona ze dne 26. prosince 1912, č. 236 ř. z., a pokud se týče Slovenska a Podkarpatské Rusi podle uherského zákonného článku LXVIII z r. 1912, jakož i příslušných prováděcích předpisů. Lhůta označená v § 33 uvedených zákonů počíná se u těchto opatření dnem skutečného jejich odvolání.

§ 4.

Nařízení toto nabude účinnosti dnem vyhlášení a provede je ministr národní obrany v dohodě s ministrem vnitra.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Gruber v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Šusta v. r.	Dr. Fajnor v. r.
Husák v. r.	Dr. Engliš v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Brdčík v. r.	

67.**Zákon ze dne 10. února 1921**

o oběhu československých státovek na Hlučínsku, Vitorazsku s Valčickem, Československém Těšínsku, Podkarpatské Rusi a Slovensku, pokud na těchto dvou územích okolkování bankovek podle zákona z 25. února 1919, čís. 84 Sb. z. a n., provedeno nebylo.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Směny a výkupy i ostatní úkony měnové, které provedeny byly:

1. na Hlučínsku podle zákona z 30. ledna 1920, čís. 76 Sb. z. a n., a nařízení vlády ze 4. května 1920, čís. 322 Sb. z. a n.,

2. na Vitorazsku a Valčicku podle nařízení vlády z 27. července 1920, čís. 453 Sb. z. a n.,

3. na Československém Těšínsku podle nařízení vlády ze 3. srpna 1920, čís. 468 Sb. z. a n., a zvláště podle opatření Stálého výboru Národního shromáždění z 8. října 1920, čís. 583 Sb. z. a n.,

4. na Podkarpatské Rusi a na Slovensku, pokud na obou těchto územích bankovky nebyly okolkovány, podle nařízení vlády z 12. října 1920, čís. 576 Sb. z. a n.,

považují se za výkon měnových opatření podle zákona z 25. února 1919, čís. 84 Sb. z. a n., jež ukončují původní okolkování bankovek podle tohoto zákona.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Engliš v. r.

68.**Vyhláška státního pozemkového úřadu
ze dne 18. února 1921**

o stanovách fondu československých legionářů při státním pozemkovém úřadě v Praze.

Po rozumu odstavce 2. Šu 18 zákona ze dne 11. března 1920, č. 166 Sb. z. a n., vydávají se za souhlasu správního výboru a se schválením vlády republiky Československé tyto